

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- מ. שמגר: בוקר טוב. תמסור בבקשה את שמך, מספר תעודת הזהות ותפקידך למיקרופון.
- ת. דמתי מנחם, ת"ז 1027143, אני בתפקיד נהג ראש הממשלה במשרד ראש הממשלה.
- מ. שמגר: מחובתי להזהיר אותך על פי החוק שאתה חייב לומר את האמת, את כל האמת ואך ורק את האמת, כי אם לא תעשה כן אתה צפוי לעונשים הקבועים בחוק.
- ת. תרצה בבקשה להגיד לנו ממתי אתה עובד במשרד ראש הממשלה, מה היו תפקידיך, תאריכים ותפקידים.
- ת. אני התחלתי לעבוד במשרד ראש הממשלה בינואר 1970. הייתי נהג של סגן שר החקלאות בן-ציון חסון ז"ל.
- לאחר מכן עברתי לעבוד עם רבין ז"ל.
- כשסיימתי עם רבין קדנציה ראשונה, עברתי לעבוד עם מר בנין.
- לאחר מכן עבדתי עם מר שמיר, וככה לפי הסדר עם כל ראשי הממשלות, וחזרתי שוב לרבין.
- מ. שמגר: אתה נהג יחידי, יש לכם תורנות, מחליפים?
- ת. בדרך כלל עובדים עם ראש הממשלה 2 נהגים צמודים. מתחלפים בשעות שאנחנו קובעים לעצמנו.
- מ. שמגר: אתה עברת איזה הכשרה, הדרכה מחוץ לנחיגה, כגון כללי אבטחה, כגון עזרה ראשונה, או דברים כאלה?
- ת. את כל הדברים האלו, אבטחת אישים, ירי, כל מיני דברים כאלו עברתי בשב"כ, כולל גם החיאה. זאת אומרת רק בתקופה האחרונה זה.
- מ. שמגר: זאת אומרת יש לכם קורסים של רענון מדי פעם?
- ת. בהחלט.

30.11.95

תעד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- מ. שמגר: באיזה תדירות?
ת. חודש, 3 חודשים.
- מ. שמגר: אני עובר כעת ללילה של ה-4.11. תרצה לתאר לנו את פעולותיך, צעדיך החל מהציאה מביתנו של ראש הממשלה ברמת אביב לכיוון העצרת. אתה הגעת לשם מתי?
ת. אני יצאתי מביתנו של ראש הממשלה, אני לא זוכר את השעה. הגעתי לעצרת בסביבות 20.00. נכנסתי מתחת לעיריה, לכיוון דרום החנתי את הרכב. ראש הממשלה עלה למעלה, למרפסת של העצרת.
- מ. שמגר: רק שניה, אני רוצה לעצור אותך. מבחינת התנועה, התנועה היתה סובארו מאבטחת מלפנים עם יס"מ, אתה זוכר את זה?
ת. לא, לא היה הדבר הזה. אני הובלתי ראשון, ורכב אבטחה של השב"כ מאחורה.
- מ. שמגר: ה-82?
ת. כן ה-82.
- מ. שמגר: ואיפה היתה המשטרה, היס"מ?
ת. זה ברח לי מהראש, אני לא זוכר אם המשטרה ליוותה אותי באותו יום או לא. כמדומני שכן, אני חושב שהיא ליוותה אותי.
- מ. שמגר: לפי דבריהם כן, סובארו מלפנים, טרנזיט מאחור. נכנסתם לחניון הזה שנקרא החניון הצפוני.
ת. נכון.
- מ. שמגר: איפה החנתה את הרכב שלך?
ת. עצרתי בחניון הצפוני הזה, ראש הממשלה ירד, עלה למעלה למרפסת, והתבקשתי על ידי הבטחון לשוב את הרכב לכיוון מערב. לא איך שהגעתי.

30.11.95

תעד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- מ. שמגר: בכיוון הפוך?
- ת. בכיוון הפוך. סובבתי את הרכב, החנתי אותו ועליתי למעלה לעצרת. השתתפתי בעצרת, שמעתי מה שנאמר, ולקראת 21.00, 21.30, אני לא זוכר את השעה המדויקת, התבקשתי לרדת למטה.
- צ. זמיר: אתה אומר נתבקשת על ידי הבטחון. מי בפועל אמר לך לעמוד כך, לעמוד אחרת?
- ת. ישנו רכב ליווי. לאחר שראש החוליה הולך עם ראש הממשלה, הוא מקבל את הפיקוד ואומר, אתה עומד כך, אתה עומד כך. התבקשתי על ידי ליווי 83.
- צ. שמגר: ערן, אתה מכיר אותו?
- ת. אני ממש לא זוכר בשם כבוד השופט, פשוט לא זכור לי.
- צ. שמגר: עכשיו מבחינת העמידה שלך. אחרי שאמרו לך לשנות כיוון, אתה עמדת קדימה, 82 מאחור או להיפך?
- ת. אני עמדתי קדימה, 82 מאחור.
- מ. שמגר: מאחור?
- ת. כן.
- מ. שמגר: היתה לך דרך פנויה ליציאה, או שהיתה שם חניה שהפריעה לך?
- ת. הדרך מלפנים היתה לי פנויה, זאת אומרת יכולתי לעבור.
- מ. שמגר: רק עוד שאלה משלימה. בתוך המכונית יש לך איזה אמצעי עזר, יש לך עזרה ראשונה, יש לך איזה דברים בתוך המכונית?
- ת. כן, בבגזי מאחורה.
- מ. שמגר: מי אמר לך לרדת מלמעלה למטה?
- ת. נקראתי על ידי אחד המאבטחים, קרא לי בקשר ואמר לי, אנחנו לקראת יציאה, תיגש לרכב.

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

מ. שמגר: אתה בקשר האזנה?
 ת. כן, תמיד הקשר צמוד אלי. מיד רצתי לכיוון הרכב.
 מ. שמגר: גם בזמן הנסיעה?
 ת. גם בזמן הנסיעה. ניגשתי לרכב והמתנתי ברכב. איך שאני ממתין ברכב יורד שר החוץ דאז שמעון פרס ושואל אותי, אומר לי, מתי ראש הממשלה מגיע? אמרתי לו הוא צריך להגיע עוד כמה שניות. טוב, הוא אמר אני אמתין. המתין. אחר כך הוא אמר, טוב, אני עוזב את המקום. אני עמדתי ליד הדלת. לאחר מכן ירד ראש הממשלה, הוא ירד, זאת אומרת הוא הגיע איזה חצי מטר מהאוטו בערך לדלת שלי, והגברת רבין עמדה מאחוריו.

אני למעשה הייתי ערוך לגבי רבין, לא לראש הממשלה לפתוח את הדלת, כי ראש הממשלה יוצא מהדלת השנייה במצב כזה כשאני בא לפתוח את הדלת, זאת אומרת לגברת, אני עומד בזוית כזאת. אני עמדתי במצב כזה עם הדלת, ראיתי את הגבי מאחורי. פתחתי את הדלת. כשראש הממשלה מגיע לדלת שלי, וזה חצי מטר בערך, ואני בזוית כזאת, הוא בא מפה המתקש, אני שומע פתאום פיצוץ. הסתובבתי במהירות וראיתי שהוא יורה בצורה כזאת וצועק סתם, סתם, סתם. אז אני נכנסתי לאוטו, ואיך שאני נכנס לאוטו, הייתי כבר מוכן על האוטו, ראש החוליה יורם הכניס אותו פנימה ואמר לי תיסע. אני התחלתי לנסוע, המשכתי מערבה, עשיתי סיבוב דרך העיריה, ומהעיריה הגעתי חזרה לאבן גבירול. אני רציתי לפנות ימינה לכיוון דרום, בשביל לנסוע בשאול המלך ולהגיע ישר לבית החולים. היו כל כך המוניס, הרבה אנשים, שלא יכולתי, חבל להפסיד זמן.

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

חשבתי לקצר גם דרך בלוד, בלוד גם היה חסום לי.
החלטתי לנסוע צפונה, ארלוזורב. בארלוזורוב גם היה לי שם
מחסום מבלוד. הגעתי מארלוזורוב פניתי ימינה בויצמן,
והגעתי לבית חולים.

מ. שמגר: אתה אספת שוטר?

ת.

כן. אני חששתי בבלוד. ממול לבלוד היה לי מחסום. אחר כך
בקצה השני של בלוד מחסום. אני חששתי, כי חשבתי שכל הדרך
חסומה. אז אמרתי למאבטח, תשמע, אני רואה שכל הדרכים
חסומות, בוא ניקח שוטר שיפנה את המקום. אז הוא אמר לי,
בוא. זאת אומרת הוא הציע את זה למעשה.

אז פתחתי את הדלת, צעקנו לשוטר בוא תיכנס ותראה לנו את
הדרך איך נוסעים, כי הכל חסום. אז הוא עלה באמת. אבל איך
שנסעתי כבר כמה מטרים, ראיתי את ויצמן פתוח, אז כבר לא
הייתי צריך אותו. נסעתי במהירות והגענו לשם.

מ. שמגר: האור הכחול ששמתם, שמתם אור מהבהב?

ת. באוטו?

מ. שמגר: כן.

ת. זה היה קבוע באוטו.

מ. שמגר: זה שלך באופן קבוע?

ת. זה קבוע באוטו שלנו, כן. עכשיו, אני לא יודע אם הוא פעל.

אני נכנסתי לאוטו הפעלתי סירנה ויצאתי בדהרה.

עכשיו, אם הוא פעל או לא. אני יודע שהסירנה שלי פעלה.

עכשיו להתעסק עם הכפתורים האלה זה לא היה לי כל כך נוח.
אז נכנסתי פנימה, ולבית החולים.

מ. שמגר: היה ידוע לך לפני זה איזה ציר פינוי. אמרו לך ציר פינוי

לבית חולים בדרך זאת וזאת?

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

ת. בדרך כלל כבוד השופט אומרים לי את זה כל הזמן. משום מה שם לא אמרו לי. זאת אומרת לא אמרו לי את הדרך מילוט הזאת.

מ. שמגר: מי אומר לך בדרך כלל?

ת. המפקד, ראש החוליה וכל הצוות. אם זה אירוע כזה גדול.

מ. שמגר: עכשיו, אתה נסעת בסיבוב דרך ויצמן.

ת. כן.

מ. שמגר: למרות הסירנה לא היה לך מקום לנסוע ישר דרך אבן גבירול.

ת. קודם כל עשיתי חשבון מהיר, שזה לא היה מקצר לי את הדרך, זה גונב לי ממש שניות.

מ. שמגר: לא, אני מדבר על הדרך הראשונה שחשבת, שאול המלך.

ת. אם חשבתי לנסוע לשם?

מ. שמגר: כן.

ת. חשבתי כן, אבל אני ראיתי המון אנשים, זאת אומרת וזה ביחד עם יורם קבענו ונסענו. כי אין טעם בכלל, הייתי מבזבז המון זמן.

מ. שמגר: מה ידעת על מה שקורה מאחור בינתיים, במושב האחורי?

ת. במושב האחורי איזה חצי דקה ככה אני שומע אותו נאנח ואומר אי, אי, כואב, לי נורא. זאת אומרת את זה שמעתי. בסוף המשפט הפנתי את הראש להסתכל לראות, כי בכל אופן, ואז ראיתי שהראש שלו כזה ירד. אז צעקתי למאבטח, תנשים אותו, תנשים אותו.

לאחר מכן הגברתי את המהירות עוד יותר ונסעתי לבית חולים.

זאת אומרת הגעתי לבית חולים.

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- מ. שמגר: מה היה בבית חולים, היתה קבלה מידיתי?
- ת. בבית חולים אף אחד לא ציפה לי. זאת אומרת בבית חולים אני החנתי את הרכב בכניסה, יצאתי במהירות מהאוטו. עמד איזה מאבטח אחד של בית החולים, צעקתי לו בצעקות היסטריות, אני מבקש שתזמין לי אלונקה. הוא באמת עשה את זה מהר. הוא הביא לי את האלונקה. אני לקחתי את ראש הממשלה מהגב, יורם מהראש, וביקשתי מהשוטר שיעזור לי מאחורה. שמנו אותו באלונקה ורצנו לחדר הטראומה.
- מ. שמגר: מישהו כיוון אתכם לחדר הטראומה?
- ת. כן, האיש שהביא את האלונקה, הוא הוביל אותי קדימה, ורצתי יחד איתו במהירות.
- עכשיו, בשלב מסוים, שכחתי לומר. המאבטח אמר לי גם כן שהוא פצוע. אני לא יודע אם זה מוסיף. הוא אמר לי שהוא פצוע אז אני ממש גם דאגתי ונסעתי.
- מ. שמגר: היו שם על ידך אנשי מגן דוד אדום או משהו, ראית שם משהו בסביבה?
- ת. במקום האירוע?
- מ. שמגר: כן.
- ת. במקום האירוע פשוט היו המונים. אני לא נזכר בזה כבוד השופט. זאת אומרת אני לא זכור לי.
- מ. שמגר: מסביב לאוטו היו הרבה אנשים?
- ת. מסביב לאוטו שלי בצמוד לא היו, אבל במרחק של מטרים ספורים היתה חומה שהאבטחה גידרה, זה מרחק מהאוטו בסביבות 2-3 מ', אם לא יותר, אני לא יודע להעריך. אבל בחלק הפנימי לא היו כל כך הרבה אנשים. זאת אומרת לא היו מספר גדול של אנשים.

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- מ. שמגר: אתה זוכר את ראש הממשלה יורד במדרגות?
ת. כן.
- מ. שמגר: הסתכלת על הכיוון שלו?
ת. כן.
- מ. שמגר: אתה זוכר את סדר ההליכה של האנשים מסביבו, מי היה מסביבו?
ת. במדרגות ראש הממשלה ירד, והיו נדמה לי 3 מאבטחים מאחוריו. הוא ירד בצמוד. אחר כך כשהוא ירד לרחבה מהמדרגות, הוא לקח ימינה ולחץ ידיים לאנשים. המאבטח הצמוד אליו, נדמה לי הוא היה מצידו הימני של ראש הממשלה.
- מ. שמגר: זה יורם.
ת. יורם, כן. המאבטחים מאחורה, האמת שאני לא כל כך הסתכלתי מאחורה, כי אני עמדתי בזוית כזאת להיות מוכן לפתוח את הדלת לגב', ואז בזוית ימנית הוא עמד. זאת אומרת הוא פנה ימינה לכיוון האנשים, ואז החברה התפזרו. איך זה בדיוק לא ברור לי.
- מ. שמגר: מתי תפסת בעין את הרוצח?
ת. אני הייתי בזוית. למעשה הוא בא משמאלי מאחורה. שמעתי יריה אחת. ביריה האחת הסתובבתי ככה בזוית כזאת, ואני רואה שהיריה השניה יוצאת לדרך.
- מ. שמגר: אתה ראית מה, את הרשף?
ת. את הרשף ראיתי, הבזק כזה, והוא צועק סתם, סתם.
- מ. שמגר: זה בטוח שהוא צעק?
ת. אני בטוח, זה מה ששמעתי, הוא קרוב לאוזן שלי. זה מה שאני שמעתי. שמעתי שהוא אומר זה סתם, זה כדורי סרק, זה כדורי

30.11.95

חעד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- סרק. אני זינקתי מיד לכיוון האוטו כמו שלימדו אותי
ונסעתי.
- מ. שמגר: במחשבה אחורה אתה רואה איזה דבר שהיית עושה שונה היום,
או שצריך לעשות שונה בעתיד?
ת. במחשבה לגבי האבטחה כבוד השופט?
מ. שמגר: כל דבר שעולה במחשבתך.
ת. אני לא יודע, ואני לא רוצה להגיד דבר. אני לא יודע מה
להגיד, לא יודע מה להגיד בנושא הזה.
מ. שמגר: היו לכם מצבים דומים בעבר, של ירידה מעצרות, מאסיפות,
מאירועים?
ת. כן, היו לנו.
מ. שמגר: באותה צורה?
ת. אני כבר הייתי שם גם כן בעצרת כזאת באותו מקום. זאת
אומרת משהו דומה לזה, בצד השני, המערבי. כן, היו לנו.
מ. שמגר: לא הפריע לך שהיו שם הרבה אנשים מסביב?
ת. האמת חוץ מהאבטחה, חוץ ממה שאני ראיתי את האבטחה שלי,
זאת אומרת כל אנשי הבטחון ואת השומרים, אני לא ראיתי את
הבחור הזה. זאת אומרת לא ראיתי כלום. אז לכן לא הפריע לי
כלום, כי ראיתי הכל נקי. זאת אומרת האבטחה עשתה את מה
שצריך אמרתי.
- מ. שמגר: אתה חשבת שהאיזור הזה נקי, מסונן?
ת. כן, זה נראה לי כזה היה. זאת אומרת זה נראה לי כזה נקי.
ביחוד בצד שלי, בזוית שאני עומד, במצב כזה שפתחתי את
חדלת לראות את ראש הממשלה ואת כולם, אז אתה רואה שהכל
מגודר. אז אמרתי, על אחת כמה וכמה בצד השני זה בכלל
סגור.

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- צ. זמיר: תגיד לי, כשיצאת מבית ראש הממשלה קיבלת איזה פקודה, איזה תדריך?
- ת. קיבלתי תדריך למסלול לדרך. זאת אומרת הסבירו לי לאן אנחנו נוסעים, מתי אנחנו מגיעים לעצרת.
- צ. זמיר: אמרו לך מה יקרה אם תהיה חסימה בדרך, או תהיה הפרעה בדרך?
- ת. לא, לא אמרו לי, אבל יורם עדכן את ראש הממשלה בדרך, שיש כל מיני ידיעות שיכול להיות איזה רכב ממולכד וכל מיני דברים כאלו. מעבר לזה אישית אלי לא פנו. הסבירו לי את המסלול, המשכתי, ומה שהסבירו לי ביצעתי.
- צ. זמיר: כעת, אמרו לך מה יהיה מצבו של החניון הצפוני? אתה אומר שיצאת מתוך הנחה שהוא בסדר.
- ת. מה בסדר?
- צ. זמיר: שהוא נקי.
- ת. כן.
- צ. זמיר: נכון?
- ת. כן.
- צ. זמיר: מישחו אמר לך מה יהיה שם, אם יהיה נקי, לא יהיה נקי, יהיה מסונן, לא מסונן?
- ת. לא, לא הסבירו לי את זה. נקי נקי לחלוטין לא היה, כי היו עוד אנשים שהיו לטובת העניין.
- צ. זמיר: אני לא מדבר על מאבטחים ושוטרים.
- ת. לאו דוקא, גם כן נהגים של אחרים אני חושב. היה. איך ומה התבצע בשטח הזה לא הוסבר לי.

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- צ. זמיר: תאמר לי, תוך כדי נסיעה לבית החולים שמעת בקשר הודעה של מישהו לבית החולים על הגעה צפויה של פצוע?
- ת. אני אסביר את עצמי. אני עבדתי עם סירנה רצופה. שומע את ראש הממשלה נאנח, אני שומע את המאבטח פצוע, קשה לי מאוד.
- צ. זמיר: לא שמעת, זאת אומרת אתה לא יודע אם כן או לא?
- ת. לא, לא זכור לי.
- צ. זמיר: כנראה שלא, מפני שכשהגעת מבית חולים איש לא חיכה.
- ת. איש לא חיכה לי, וגם לאחר מכן בקשר קראו לי כל מיני מכשירים וכל זה, כי היה לי המכשיר של המאבטח, מכשיר של המשטרה שם, טלפון. אבל לא היה.
- צ. זמיר: איש מכס לא הודיע, לא אתה ולא המאבטח?
- ת. תוך נסיעה? בלתי אפשרי, לא יכולתי, לא חשבתי על זה גם. כי אני מגיע תוך דקה וחצי אמרתי. לחייג, לפתוח את הספרים ולמצוא. אני חושב שזה היה יותר לנסוע מהר. לדעתי.
- צ. זמיר: תגיד לי, בתוך ההערכות הזו היה חפ"ק. אתה יודע מה זה?
- ת. כן.
- צ. זמיר: מה תפקידו של החפ"ק על פי מה שאתה יודע?
- ת. אני יודע שזה חדר חמ"ל, ומתנהלים שם כל המבצעים לגבי האירוע עצמו.
- צ. זמיר: אתה זוכר את המספר של החפ"ק בקשר?
- ת. לא, אני לא זוכר.
- צ. זמיר: אבל ידעת אותו?
- ת. אני ידעתי לפנות לכל איש בשמו, ואני היכרתי. היות ואני עובד המון שנים, ואני ידעתי לפנות לכל אחד ישירות, וידעתי מי זה, מה זה, ואם רציתי לפנות ולעשות משהו.

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- צ. זמיר: תגיד לי, עד שנסעתם עם ראש הממשלה ז"ל הקשר היה תקין, השמיעה היתה טובה?
- ת. בהחלט.
- צ. זמיר: שמעת היטב?
- ת. כן, הקשר פעל, הכל טוב.
- צ. זמיר: המערכת היתה שקטה?
- ת. המערכת שלי?
- צ. זמיר: מערכת הקשר. כשראש הממשלה התחיל לרדת למטה היא היתה שקטה?
- ת. כן, ככה זכור לי, כן.
- רוזן צבי: היה משהו חריג באירוע הזה אם אתה זוכר, איקס אירועים שהשתתפת בהם, היה משהו חריג, משהו יוצא דופן?
- ת. אני יודע, זאת אומרת מראות שלי, מכל האנשים שהסתובבתי בעצרת, היה המון שמחה. לא היה לי משהו חריג. זה היה על מי מנוחות כזה, טוב.
- רוזן צבי: גם לא היה לך משהו חשוד?
- ת. גם לא היה משהו חשוד.
- רוזן צבי: גם לא כשאתה נמצא במגרש החניה למטה, לקראת ההגעה של גבי רבין וראש הממשלה?
- ת. לא.
- רוזן צבי: שום דבר?
- ת. שום דבר לא היה לי חשוד.
- רוזן צבי: עכשיו, כשאתה שומע את היריות, אתה שומע בצד זה אמירות. תנסה להיזכר רגע מה בדיוק אמרו, זה כדורי סרק, או זה לא אמיתי, זה סתם, מה הדברים שנשמעו?

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- ת. תוך הירי עצמו נשמע. אני לא יודע את הסדר. אבל אני חושב שאיך שהיריה יצאה הוא אמר, זה סתם, זה לא אמיתי, זה כדורי סרק, זה כדורי סרק, משפטים כאלו.
- רוזן צבי: משפטים קצובים שחזרו על עצמם?
- ת. כן, משפטים כאלו.
- רוזן צבי: מפיו של הרוצח אתה חושב?
- ת. זה מפיו של הרוצח, כי הוא יורה. אני לא חושב שמישהו אחר. אני שמעתי את זה, ואני חושב בודאות שזה הוא אמר.
- רוזן צבי: במהלך היריות?
- ת. במהלך היריות, תוך היריות, כן.
- רוזן צבי: היתה איזה תגובה לדברים האלה בקהל או בצד מישהו?
- ת. לאחר שהוא אמר את הדברים האלו זינקו עליו מהצדדים. זו התגובה היתה, מאחורה, מלפנים. אני בזמן הזה זינקתי פנימה לאוטו.
- רוזן צבי: עכשיו, כשאתה מסתכל למעלה וראש הממשלה יורד כלפי מטה, ואתה כבר עומד ומוכן לפתיחת הדלת, אתה שם לב לאיזה תנועה חשודה של אנשים באיזור?
- ת. לא.
- רוזן צבי: שום דבר.
- ת. לא שמתי לב. זאת אומרת הוא בא מאחורי למעשה.
- רוזן צבי: הנשיא שאל אותך קודם לגבי התקהלויות שונות של האנשים. קייטרינג וכו' בתוך המסגרת הזאת. על פי הניסיון שלך במשך עשרים וכמה שנים, זה היה נראה לך טבעי, נורמאלי, שבתוך המסלול של ההגעה של ראש הממשלה נמצאים כל כך הרבה אנשים בעלי תפקידים כל כך רבים?

30.11.95

תעד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- ת. תראה, התפקיד שלי הוא יותר להיות נהג. להתחיל להגיד. אני לא כל כך מקצועי בבטחון. אני מבין בבטחון. אבל לבוא ולהגיד לך מה זה, אני לא חושב שאני מוסמך. מה טבעי או לא טבעי אני לא יודע.
- רוזן צבי: יש לך אימונים גם עם אנשי האגף לאבטחת אישים?
ת. אם יש לי אימונים?
- רוזן צבי: יחד איתם?
ת. בהחלט.
- רוזן צבי: יחד איתם?
ת. כן, הם מעבירים אותנו. איתם לא, אבל הם מעבירים אותנו. ביחד זה.
- רוזן צבי: אבל אין ביניכם אימוני תיאום.
ת. בהחלט יש.
- רוזן צבי: יש?
ת. באימונים עצמם הם מעבירים אותנו, אבל כשישנם אירועים או משהו אז הם מעבירים אותי ביחד.
- רוזן צבי: זה כולל אימוני ירי?
ת. בהחלט.
- רוזן צבי: וכולל אימונים של התחמקויות ושל יריות?
ת. הכל, הכל, כן.
- רוזן צבי: במכונית וכו'.
ת. גם מכונית, כן.
- מ. שמגר: אתה זוכר את התמונה של ראש הממשלה יורד מהמדרגות?
ת. כן.
- מ. שמגר: המדרגות באיזה מצב היו, הרבה אנשים, מעט אנשים, אתה זוכר את התמונה?

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- ת. עמוס, המדרגות היו עמוסות. ראש הממשלה כשירד במדרגות, הוא היה משמאל למדרגות. זאת אומרת הוא פנה.
- מ. שמגר: שמאל מהצד שלך כשאתה מסתכל?
- ת. לא, בוא נסתכל משלו, שלי זה ימין, שלו זה שמאל. מאבטח מאחור ועוד אחד משמאלו, ואז כשהוא ירד, גמר את המדרגות הוא פנה ימינה לקהל ללחוץ ידיים.
- מ. שמגר: יש סדר ישיבה קבוע בתוך המכונית?
- ת. בהחלט.
- מ. שמגר: מי יושב מאחוריך?
- ת. ראש הממשלה יושב מאחורי המאבטח. מי שבא לאוטו יושב. זאת אומרת ראש הממשלה יושב מאחורי המאבטח. ראש הממשלה אבל במקרה הזה נכנס מהדלת שלי. זאת אומרת לא היה זמן.
- מ. שמגר: הוא הוכנס בתוך הדלת.
- ת. כן, הוא הוכנס.
- מ. שמגר: הוא היה צריך ללכת מסביב ולהיכנס בדלת.
- ת. כן.
- מ. שמגר: ויורם היה צריך להתישב מלפנים.
- ת. נכון.
- רוזן צבי: וזאת היתה המכונית המשורינת
- ת. זאת היתה המכונית המשורינת, כן.
- צ. זמיר: תאמר לי, עד שראש הממשלה בא הספקת לראות אם 82 היה פעיל, או המשטרה היתה פעילה לפני המכונית?
- ת. כן, היינו למעשה כבר ערוכים. הליווי היה מאחור.
- צ. זמיר: היתה משטרה בינך ובין ה-?
- ת. לא, לא היה, אבל נדמה לי שכבר התחילו להזיז את העניינים לפני שהוא יגיע. להביא אותו לכאן, תעמוד אתה פה. היו כבר

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- ערוכים. כי אני פתחתי בדהרה ולא זכור לי שמישהו היה לפני.
- צ. זמיר: אני מדבר לפני שראש הממשלה ירד.
ת. לפני לא.
- צ. זמיר: ראית את הרכב של היס"מ?
ת. לא, מולי הוא לא עמד, הדרך היתה לי פנויה, נסעתי.
- צ. זמיר: אתה היית צריך לצאת ראשון?
ת. אני יצאתי ראשון. אם הייתי צריך לצאת ראשון אני לא יודע, אולי היו ערוכים להוציא את היס"מ קדימה לפני.
- מ. שמגר: אתה נתת דהרה אתה אומר, המסלול היה פתוח?
ת. כן, היו רכבים מימין ומשמאל.
- מ. שמגר: בסוף החניה יש מחסום כזה, המחסום היה מורס?
ת. מורס. אני עברתי חלק אז אני חושב. אני לא יודע בכלל מהמחסום, לא שמת לב.
- רוזן צבי: עשית מיד סיבוב?
ת. מיד עשיתי פרסה, נכנסתי לתוך המינהרה, הגעתי לתחילת אבן גבירול. עשיתי מיד חושבים, הפנתי את הרכב קצת ימינה, ואז אני רואה המון אנשים. אמרתי אני אתעכב פה. האמת היא שזו דרך יותר קצרה, אבל אמרתי אני מתעכב פה. עד שאני אזיז את הסירנה, אנשים. פחדתי מזה. אמרתי, אולי אני אקצר בבלוך. בבלוך היו את המחסומים האדומים והלבנים האלו. סימנתי לשוטר, רציתי להיכנס. עד שהוא יבין, אמרתי אני פונה שמאלה.
- צ. זמיר: למה לא ניסית ימינה דרך גן העיר?
ת. לא ברור לי.
- צ. זמיר: דרך גן העיר יש שם מעבר.

30.11.95

העד דמתי מנחם

ישיבת בוקר

- ת. אתה צריך לעבור דרך המחסום של החניון.
- צ. זמיר: כן, אבל אתה לא נכנס לחניון.
- ת. כי יש שם מחסום, ועד שאתה פותח. אני פחדתי שיגיד לי כסף, קבלות.
- צ. זמיר: השאלה אם היו שם אנשים באיזור הזה.
- ת. מחסומים, היה שם מחסום.
- צ. זמיר: היה מחסום של?
- ת. בסוף היציאה ימינה לא יכולתי, בגלל שהיו לי מחסומים של משטרה.
- צ. זמיר: היו מחסומים של משטרה?
- ת. בחניון הזה כן. גם עשיתי חושבים, אני נכנס לחניון.
- צ. זמיר: רגע דמתי, היה מחסום של משטרה. תפעיל את הזכרון שלך ותגיד לי, תשיב לי רק אם אתה בטוח. היה מחסום בפניה ימינה מהיציאה. אתה יצאת דרך השער המערבי, נכון?
- ת. בחניון המערבי, כן.
- צ. זמיר: היית יכול לנסוע עוד דרומה כפי שנסעת, או צפונה.
- ת. נכון.
- צ. זמיר: היה מחסום צפונה?
- ת. עד כמה שזכור לי היה מחסום, אני חושב שהיה מחסום. אבל לא עלה בדעתי גם לנסוע משם.
- צ. זמיר: זה בסדר, לא עלה בדעתך זה בסדר.
- מ. שמגר: אתה חששת מהמחסומים של החניה המסודרת?
- ת. כן, מזה פחדתי, ואמרתי, אז אני אתחיל לעשות סיבובים ואני אסתבך שם.
- צ. זמיר: אבל היה או לא היה מחסום משטרה?
- ת. ממש לא זכור לי.

30.11.95

ישיבת בוקר

חעד דמתי מנחס

צ. זמיר: בסדר, תשובה טובה.

רוזן צבי: כמה זמן לקחה הנסיעה מהרגע שבו הזנקת את המכונית ועד הרגע שבו?

ת. אני מעריך כדקה וחצי. דקה, דקה וחצי, משהו כזה, עם כל העיכוב של השוטר ועם הכל זה דקה וחצי. זאת הערכתני.

רוזן צבי: יש לך הערכה שאחרי חצי דקה בעצם איבדתם את ראש הממשלה?

ת. מבחינה רפואית אני לא יודע, אני יכול לספר לך את הקטע מה שנעשה. זאת אומרת שאלנו אותו ב-30 מי הראשונים, שאלנו אותו מה. הוא אמר, כואב לי, אי, לא נורא, משהו כזה. לא הספיק להגיד אפילו את המשפט האחרון, ואני הסתובבתי והסתכלתי, ראיתי שהוא שמט.

עכשיו, משמועות של הרופאים שם, אמרו לי שהוא הגיע למעשה עם דופק חלש חלש. אז הבנתי.

מ. שמגר: תודה רבה.